

ת"פ 6460/04/16 - מדינת ישראל נגד אילונה זיזצוק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 6460-04-16 מדינת ישראל נ' זיזצוק(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת זהבה בוסתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילונה זיזצוק (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמת, אזרחית אוקראינה, הורשעה על יסוד הודאתה בביצוע שוד בצוותא חדא עבירה על סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי עובדות כתב האישום, נרקמו בין המתלון לנאשמת, יחסים רומנטיים בתיווכה של אנגילה חברתה של הנאשמת. ובתאריך 26.3.16 החליטו השניים, שהנאשמת תעבור להתגורר עם המתלון ובתמורה תספק לו שירותי ניקוי, בישול ומין (להלן: "**השירותים**").

3. בתאריך 26.3.16, בשעות אחר הצהריים, שהתה הנאשמת ביחד עם אנגלינה ובן זוגה רודולף בדירתו של רודולף, והשלושה שתו בקבוק וודקה.

בשעה 21:00 לערך הגיעה הנאשמת לדירתו של המתלון (להלן: "**הדירה**"). הנאשמת אמרה למתלון כי היא הולכת לישון בחדר הנוסף ולא עמו בחדרו כפי שנהגה בעבר. המתלון נעל את דלת הכניסה של הדירה, נכנס למיטתו, והנאשמת כיסתה אותו בשמיכה ונתנה לו נשיקה.

אז התקשר רודולף לנאשמת והיא הזמינה אותו, ללא ידיעת המתלון, לבוא לביתו של המתלון ורודולף הגיע.

4. המתלון שחשד בהתנהגותה של הנאשמת, החל לחשוש, ולכן קם ממיטתו, ראה שהדלת לא נעולה וניגש לחדרה של הנאשמת. המתלון הבחין בנאשמת שיצאה מהחדר כשהיא עירומה. הנאשמת נעלה את הדלת ושוב וידאה שהמתלון חזר למיטתו ורצתה לסגור את דלת חדרו. המתלון, ביקש שתשאיר

עמוד 1

את דלתו פתוחה והיא עשתה כן, נכנסה לחדרה וסגרה את הדלת.

בשל התנהגותה זו של הנאשמת, המתלונן המשיך לחשוש, לפיכך קם ממיטתו וביקש ממנה שתאסוף את חפציה ותעזוב את דירתו.

הנאשמת החלה לארגן את חפציה ודרשה מהמתלונן שישלם לה 1000 ₪ עבור שירותי המין שסיפקה לו. המתלונן סירב. בתגובה הוציאה הנאשמת מהמקרה סיר ובז מרק ושפכה תכולתו בכיור וחזרה על דרישתה לתשלום.

5. בשלב זה הבחין המתלונן בצל במסדרון. משניגש לבדוק במי מדובר, הגיח רודולף מחדר המקלחת וצעד לקראתו בצורה מאיימת, כך שהמתלונן נאלץ ללכת לאחור לכיוון חדרו. תוך כדי כך צעק רודולף וקילל את המתלונן באומרו: "יא בן זונה אני ארצח אותך", ירק על המתלונן ודרש ממנו 2,000 ₪ כתשלום לשירותים שסיפקה לו הנאשמת.

המתלונן סירב לשלם לו וביקש שיחדל. רודולף לא שעה לבקשותיו של המתלונן ובנוכחות הנאשמת, היכה את המתלונן ונתן לו סטירות ואגרופים בצווארו, בעורפו ובפניו והפילו למיטתו, תוך שהוא צועק: "אני אערוף לך את הראש עם סכין, אתה אנסת אותה, אתה תשלם לה כסף".

המתלונן שחשש מהנאשמת ורודולף, אמר כי ישלם את הכסף וביקש לצאת לסלון. בסלון, ובנוכחות הנאשמת, הוציא רודולף מארנקו של המתלונן 400 ₪ ונתן אותם לנאשמת. המתלונן אמר שאין לו עוד כסף. בתגובה דרש רודולף שילכו ל"כספומט" למשוך כסף מזומן נוסף.

המתלונן ביקש לדעת בכמה כסף מדובר. ורודולף ענה 10,000 ₪. המתלונן סירב אך אמר כי ידאג להעביר להם סכום כסף למחרת.

6. בהמשך ובתגובה קילל רודולף את המתלונן וצעק: "אני אחתוך אותך, אני אדקור אותך, אני אחתוך לך את הראש", רודולף הלך למטבח, לקח סכין והיכה את המתלונן עם החלק הכהה של הסכין בצווארו ושרט אותו עם חלקו החד של הסכין בחזהו, בעוד המתלונן מנסה להגן על עצמו בעזרת ידו וזאת בנוכחות הנאשמת. רודולף גם איים על המתלונן שיתקשר לאביו ויתלונן בפניו כי אנס את הנאשמת. תוך כדי כך, חטף רודולף את הטלפון הנייד של המתלונן. המתלונן ניסה למשוך את הטלפון הנייד מידו של רודולף, ללא הצלחה ואז זרק רודולף את הטלפון הנייד לריצפה.

7. המתלונן שחשש לחייו, התרצה והסכים לנסוע עם רודולף והנאשמת ברכבו ל"כספומט" הקרוב. בהגיעם ל"כספומט" ירד רודולף עם המתלונן מהרכב. רודולף דרש מהמתלונן ימשוך 10,000 ₪. המתלונן עשה כן, ואולם בקשתו לא נענתה. רודולף שב ודרש מהמתלונן שימשוך 9,000 ₪ ואולם שוב בקשתו נחסמה. רודולף שב ודרש מהמתלונן למשוך סכום של 8,000 ₪ וכשהכסף יצא מהכספומט, לקח רודולף את הכסף לידי.

8. לאחר מכן, הלך המתלונן והתיישב בתחנת אוטובוס סמוכה. רודולף דרש מהמתלונן להחזיר אותו ואת הנאשמת הביתה, תוך שהוא מאיים עליו שיש ברשותו אקדח והוא ירה בו, אם לא יעשה כן, ואולם המתלונן סירב ואף צעק לעזרה. לאור הפצרותיו של רודולף נתן המתלונן לרודולף את מפתחות הרכב ואת הקוד לצורך התנעת הרכב. רודולף לא הצליח להתניע את הרכב ועזב את המקום ביחד עם הנאשמת במונית.

כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן החבלות הבאות: סימנים אדומים בצוואר, שפה מדממת, שריטה בצד שמאל של החזה.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה

9. בא כוח המאשימה, טענה כי הערך החברתי המוגן שנפגע על ידי מעשי הנאשמת הוא הפגיעה בביטחון הציבור; פגיעה בקניין; פגיעה בגוף; גרימת עוגמת נפש ובהלה.

מידת הפגיעה בערך המוגן, במקרה זה, היא ברף הגבוה לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ונוכח מיהות הקורבן וניצולו. הקורבן, אדם פגוע בעל שיתוק מוחין מילדותו, חולה C.P, נכה בשיעור של 100% המקבל קצבת נכות מהמל"ל. גופו מעוות, הוא צולע, ולשונו משתרבת החוצה.

10. העבירה של שוד בצוותא, היא עבירה חמורה גם אם הייתה מתבצעת כלפי אדם בריא, אך כאשר מבוצע מעשה כה נתעב תוך ניצול החולשה האינהרנטית של המתלונן שאף לא יכול לדבר - החומרה זועקת לשמים.

האלימות שהופעלה כלפי המתלונן, תוך שימוש בסכין במהלך האירוע, מעצימה את רף החומרה. מתחם הענישה שנקבע בתיקים מסוג זה הינו בן 3 ל-6 שנות מאסר בפועל (בשלב מאוחר יותר, כפי שיפורט להלן, שינתה המאשימה מעמדתה בענין רף הענישה וטענה לרף ענישה נמוך בהרבה).

11. אשר למדיניות הענישה, נפסק לא אחת כי עבירת שוד מצדיקה ענישה מרתיעה ומכבידה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בענישה בגדרי המתחם אותו ביקשה לאמץ לכתחילה. (ע"פ 8636/12 נאדר תרתיר נ' מ"י [פורסם בנבו] (11.07.13); ע"פ 1044/13 ענען זידאן נ' מ"י [פורסם בנבו] (29.10.13) ע"פ 3884/13 אשר פרוספר אסרף נ' מ"י [פורסם בנבו]).

12. יש לשקול לחומרא את העובדה שמדובר בעבירת אלימות חמורה שבוצעה לאורך זמן, העובדה שאין המדובר בשוד נקודתי ובמפגש שארך זמן קצר. תחילת השוד היתה בבית המתלונן - מקום מבצרו -

בשעת לילה כשהמתלון נלקח ממנו וכופים עליו לנסוע עם רכבו לבנק ולמשוך כסף; כשכל אותו הזמן המתלון אינו יכול לדבר, לא יכול לזעוק לעזרה, נתון בפחד נורא אחרי שספג אלימות קשה גם באמצעות סכין, וחושש חשש ממשי לחייו. כתוצאה מהאירוע המתלון נפגע פגיעה פיזית ממשית ונפשית.

13. על אף שעניינה של הנאשמת שונה מעניינו של רודולף הרי שהנאשמת הציעה למתלון את שירותיה מרצונה, כשידעה מלכתחילה מה נכלל בהם. הדבר היה מוסכם עליה, והכול נעשה בידיעה מלאה ומתוך חישוב כלכלי גרידא. הדברים עולים היטב מדבריה של הנאשמת בהודעתה, שם הבהירה כי השכירות בדירה בה התגוררה עמדה להסתיים בחודש הקרוב והיא רצתה למצוא קורת גג מבלי לשלם כסף ולכן עשתה את העסקה. מדובר בשני אנשים שנכנסו לעסקה במודע, ברצון, ללא שום כפייה. הנאשמת אומרת פעם אחר פעם בכל אחת מהודעותיה כי יחסי המין היו מרצונה. כל ניסיון, לציר את הנאשמת כאשה מסכנה, מנוצלת, שפחת מין, הוא ניסיון שאינו במקומו.

הנאשמת הייתה היד השולטת והמנהלת, היא קבעה מתי, איך וכמה יסופקו כל השירותים שבעבורם קיבלה את האפשרות להתגורר בבית המתלון מבלי לשלם שכ"ד ולחסוך את כספי המחיה שהיה עליה להוציא.

הנאשמת מסרה בהודעותיה שלא הייתה אמורה לקבל כסף, ותמורת השירותים היתה לה האפשרות לגור בבית המתלון וזו הייתה העסקה. לטענת הנאשמת היא נעלבה וכשהמתלון אמר לה שעליה לקום וללכת, החליטה שהוא צריך לשלם לה ₪ 1,000 עבור השירותים שסיפקה לו.

רק לאחר מכן החל רודולף (כנגדו הוגש כתב אישום בנפרד), לדרוש כספים מהמתלון, כשהנאשמת עומדת כל הזמן לצידו. הנאשמת לא אמרה לרודולף ולו פעם אחת לחדול ממעשיו. רודולף והנאשמת לקחו יחדיו את המתלון ברכבו לבנק, הנאשמת נשארה ברכב ואילו רודולף והמתלון יצאו לכספומט. אין חולק כי לו רצתה הנאשמת לקרוא לעזרה, היא יכולה הייתה לעשות זאת באותו שלב, כאשר נמצאה ברכב לבד.

מדובר בנאשמת שרצתה ועשתה דברים בצוותא חדא עם רודולף, כשהיא למעשה הטריגר למעשים.

14. בידי המאשימה אין מידע לגבי עברה הפלילי של הנאשמת שהיא תושבת זרה אך אין בעובדה זו כדי לבטל את הצורך בענישה ממשית ולמחויבות שיש לישראל כלפי מדינות אחרות.

15. באשר לכספי השוד, עם כניסתם של השוטרים לדירה בה שהו הנאשמת ורודולף, נתפסו ₪ 8,000 ב"אגרטל פתוח". רודולף מסר, שהכסף היה מיועד לנאשמת והוא התכוון למסור אותו לידיה, אחרת היה דואג להחביאו. לטענת ב"כ המאשימה, אין מקום לטענה אפשרית שהכסף לא היה מיועד לנאשמת אלא לרודולף בלבד מאחר ואין לדעת מה היה קורה עם הכסף, במידה והמשטרה לא הייתה מגיעה.

16. באשר להגדרתם של הנאשמת ורודולף כ"מבצעים בצוותא", על פי הפסיקה אין צורך בנוכחות משותפת במקום ביצוע העבירה ומבצעים בצוותא יכולים לפעול אף בשלט רחוק, מקל וחומר אם הנאשם נוכח במקום העבירה כפי שארע במקרה דנן.

17. יש למקם את הנאשמת באמצע המתחם, בתוספת מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן.

18. לאחר סיום טיעוני הצדדים לעונש ביקשה ב"כ המאשימה להוסיף על טיעוניה, בדגש על מתחם העונש בשל שגגה שנפלה לטענתה בטיעוניה. בקשתה נענתה (בהסכמת ב"כ הנאשמת). במועד השלמת הטיעונים טענה ב"כ המאשימה כי לאחר חשיבה מחודשת, הובן על ידי המאשימה הצורך להפריד בין חלקה של הנאשמת אל מול חלקו של רודולף, על אף העובדה שבצעו את אותה עבירה ושיש לטעון למתחם שונה לגבי כל אחד מהם. עמדתה העונשית החדשה של המאשימה לגבי הנאשמת בלבד היא למתחם של שנה עד 3 שנים, לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי ופיצוי הולם.

ב"כ הנאשמת

19. גישתה של המאשימה כלפי הנאשמת החמירה והחריפה מדיון לדיון עד ששילשה את עצמה מבחינת החומרה אותה היא מייחסת למעשיה וכיום היא שונה לחלוטין מכל מה שדובר עליו בשיחות בין הצדדים. בעניינו של רודולף הגישה המאשימה בקשה לגביית עדות מוקדמת בה צוין שמדובר בנאשמת שתעזוב את הארץ ושבתי המשפט השונים שדנו בעניינה סברו שיהיה נכון לשחררה ועל כן יהיה קושי לאתרה. דברים אלה לא עולים בקנה אחד עם הדברים הקשים שנשמעו מפי באת כוח המאשימה בטיעוניה לעונש. לאחר שהבקשה לגביית עדות מוקדמת נדחתה, שינתה המאשימה את גישתה והנאשמת שהייתה יקירת התביעה, עדת תביעה מרכזית כנגד רודולף שעל בסיס דבריה ביקשו להרשיעו, הפכה לחסרת ערך עבור התביעה לאחר שרודולף עשה הסדר במסגרתו הודה בכתב אישום ונשלח לקבלת תסקיה. משתם הצורך בנאשמת מבקשת התביעה בעניינה עונשים תלולים מהמציאות ומכל מה שנטען קודם לכן וגם מנסיבותיו של התיק.

20. טיעוניה של ב"כ המאשימה לא עולים בקנה אחד עם כתב האישום ועם הודאתה של הנאשמת שניתנה בפני כבוד השופטת מרשק-מרום, כמשתקף מפרוטוקול יום 7.6.16.

הנאשמת בתשובה לכתב האישום אמרה כי נודע לה, על הסכום שלקח רודולף מהמתלונן, רק בשלב מאוחר ושהיא לא קיבלה ממנו דבר. התביעה הסכימה לקבל הודאה זו וכמשתקף מהפרוטוקול הדיון הצהירה ב"כ המאשימה "אנחנו נקבל ההודאה כמות שהיא ונטען לעניין זה בטיעונים לעונש" (עמ' 7 ש' 1 לפרוטוקול). עתה מנסה המאשימה להחמיר את מצבה של הנאשמת, וטוענת שהכסף נתפס באגרסל פתוח בביתו של רודולף. אין בכך ללמד כי הנאשמת קיבלה מרודולף חלק מאותו כסף, ההיפך הוא הנכון, הדברים עולים בקנה אחד עם הסכמת התביעה לקבל את ההודאה של הנאשמת באופן שלא קיבלה מהכסף דבר ולא ידעה כמה כסף הנאשם לקח.

הכלל הוא כי משמודה נאשם בעובדות כתב האישום והתביעה מקבלת אותן - אלו הן העובדות שמהוות את הבסיס שעל פיו ייקבע מתחם הענישה ויגזר העונש הספציפי.

על כן יש לקבוע כי את הכסף רודולף נטל לעצמו, מלבד הסכום של 400 ₪ שניתן לה על ידי רודולף.

21. באשר למתלונן, אין ספק שהוא אדם אומלל שסובל מבעיות מוטוריות קשות, אך גם הנאשמת היא קורבן של הסיטואציה. היא קורבן בשל היותה אזרחית של מדינה ענייה, אוקראינה, קורבן של הנסיבות שהגיעה לארץ כתיירת על מנת לעבוד. היא עבדה בניקיון בתים ועשתה "עסקה", כפי שציינה באת כוח המאשימה. במסגרת "העסקה" סיפקה שירותים למתלונן בתמורה לקורת גג, ויש בכך משום ניצולה. בניגוד לטענת המאשימה, וכעולה מכתב האישום, מי שיזם את הקשר עם המתלונן היתה אנגילה, חברתה של הנאשמת, שתיווכה בקשר הזה ו"שידכה" ביניהם, לאחר שהמתלונן פנה אליה וביקש את שירותיה.

הנאשמת אכן עברה להתגורר בבית המתלונן וסיפקה לו את השירותים כפי שמפורט בכתב האישום. אך, בשונה מדברי באת כוח המאשימה, הנאשמת לא סירבה להיות עם המתלונן. כפי שעולה מהתאור בכתב האישום, המתלונן, בצדק מבחינתו, חשד שמתרחש דבר מה, כי הוא ראה את התכונה בבית ואז הוא אמר לנאשמת ללכת. בנסיבות אלו כשהשעה 23:00 בלילה וכשעסקין בנאשמת אישה, חסרת כתובת וחסרת מקום מגורים קבוע, תיירת בארץ, חסרת כל, שצריכה באותו רגע לקחת את חפציה וללכת, היא נעלבה, ואמרה למתלונן שנתנה לו שירותים וביקשה תמורתם 1,000 ₪. הנאשמת הפכה לסוג של קורבן בפעם השנייה, כאשר רודולף החליט "לרכב" על בקשתה של הנאשמת ולקח מהמתלונן 400 ₪ נתן אותם לנאשמת והמשיך ואיים ואמר שהוא רוצה עוד.

תרומתה של הנאשמת לאירוע, אפסית, והיא לא עשתה דבר. לא מיוחסת לנאשמת עבירה של קשירת קשר, ולא נטען כי הנאשמת ורודולף רקמו ותכננו את הארוע מראש. מדובר בארוע שהתפתח באותו רגע, כאשר רודולף החליט שהוא מבקש מהמתלונן עוד כסף, כביכול עבור הנאשמת. מאותה נקודה החלה המסכת שמפורטת בכתב האישום. מעבר להימצאותה במקום, הנאשמת לא עשתה דבר והיא הועמדה לדין רק בשל נוכחותה במקום.

22. בהתייחס לטענה שהיו לה הזדמנויות להזעיק עזרה יש לשים אל לב כי מדובר בנאשמת שהיא תיירת שנמצאת כחודשיים בארץ, ללא מכרים, אינה מדברת עברית, ונמצאת בסיטואציה אלימה ומאיימת מצדו של רודולף.

23. על עונשה של הנאשמת להיות לפי חלקה - האפסי. הנאשמת לא דיברה עם המתלונן, לא דיברה עם רודולף, והייתה סטטיסטית בלבד. רודולף היה הדומיננטי שהחליט על הנסיעה לבנק, והנאשמת הלכה איתו. רודולף יצא עם המתלונן לבנק, והנאשמת נשארת ברכב קפואה. למעשה הייתה הנאשמת כמו "בובה" שלוקחים אותה ממקום למקום.

בנסיבות אלו טענת באת כוח המאשימה, לפיה צריך לקבוע מתחם זהה לגבי רודולף והנאשמת, היא טענה שלא יכולה לעמוד (וכפי שכבר הובהר המאשימה חזרה בה מעמדה זו). המתחם נגזר גם מחלקו של כל נאשם בביצוע המעשה ומידת אשמתו. אם המתחם שלו עותרת המאשימה בעניינו של רודולף, הוא מתחם שבין 3 ל-6 שנים, ברי שהמתחם לגבי הנאשמת צריך להיות נמוך בהרבה ולעמוד על מספר חודשי מאסר עד שנתיים מאסר בפועל כפי שעולה מהפסיקה הבאה:

בע"פ 7430/13 **שחרור טוחסונוב נ' מ"י** [פורסם בנבו] (03.03.14), הורשע הנאשם בביצוע שוד בנסיבות מחמירות בצוותא חדא עם אחר, כשננקטה כלפי המתלונן אלימות קשה שהותירה חבלות וגניבת רכוש. הערכאה הדיונית קבעה מתחם בין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד שנתיים מאסר בפועל והטילה על המערער בגדרו של המתחם 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון לאחר שנתן דעתו לחומרת מעשי המערער, לאלימות הקשה ולברוטאליות שלוותה להם ולפגיעה שנגרמה למתלונן, כמו גם לתהליך השיקומי אותו עבר המערער ורצונו לתקן דרכיו, מצא שהעונש שגזרה הערכאה הדיונית על המערער מצוי במתחם הסבירות, נוכח הנסיבות להן טען המערער, צעיר, נעדר עבר פלילי, שנשא במלוא תשלום הפיצוי שנפסק לחובתו.

בע"פ 2849/13 **מ"י נ' טייצאו טגבה** [פורסם בנבו] (13.08.13), נקבע מתחם בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 50 חודשי מאסר בפועל, לגבי נאשם שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירות, והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע שלוש עבירות, כלפי קורבן מזדמן עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה של בפציעה בנסיבות מחמירות שכללה דקירות באמצעות כלי חד ובעבירה של שידול להטרדת עד. בית המשפט העליון אמץ את מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט קמא.

בתפ"ח (מרכז) 15718-07-12 **מ"י נ' אסף מור** [פורסם בנבו] (11.07.13), בו מספר נאשמים שקשרו קשר לשדוד טלפון נייד מעובר אורח מזדמן לשם השגת רווח כספי והורשעו על פי הודאתם, בעבירות שוד, קשירת קשר לפשע, חלקם הורשעו גם בעבירת שיבוש מהלכי משפט. נקבע כי מתחם ענישה ראוי הוא בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

24. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וקשורות בנאשמת עצמה, (סעיף 40 יא לחוק) יש למקמה בחלקו הנמוך ביותר של המתחם שיקבע.

בין הנסיבות האישיות מנה ב"כ הנאשמת את הפגיעה של העונש בנאשמת ולמשקל המיוחד שיש לתת לעובדה שמדובר בנאשמת שאין לה עבר פלילי, נמצאת לראשונה במעצר, הגיעה לארץ בחודש ינואר לתקופה קצרה כתיירת, אינה דוברת את השפה העברית, אין לה קרובי משפחה בארץ, אין לה מקורות תמיכה, אין אף אחד שמבקר אותה בכלא ומפקיד עבודה כספים בקנטינה וגם השיחות שלה לחו"ל לאוקראינה מוגבלות ומועטות.

העונש יפגע במשפחתה של הנאשמת כעולה מהמסמכים הרפואיים - ע/2, המלמדים כי בשנת 2014 התגלה בגופה של אמה סרטן השד, והיא עברה ניתוח כריתה וטיפול אגרסיבי. בשנת 2015 מצבה הרפואי היה לכאורה תקין, אולם מבדיקה נוספת שנערכה לפני כחודש התברר כי בגופה של האם התגלה סרטן אלים ביותר. הנאשמת נמצאת כאן ולא יכולה לסייע לאמה ולעזור לה. בהתחשב בעובדה שהאם באוקראינה שם אין מערכות תמיכה כשם שיש בישראל ומערכות הסיעוד שם לוקות בחסר, אין מי שיתמוך בה ויסעד אותה, כל עוד הנאשמת לא נמצאת לידה.

25. יש להתחשב בכך שהנאשמת הודתה במיוחס לה כבר בחקירתה במשטרה ולאחר מכן בבית המשפט. הנאשמת שתפה פעולה עם רשויות אכיפת החוק וסייעה רבות בתיק. מהבקשה לגביית עדות מוקדמת, עולה שהנאשמת הפלילה את רודולף והיא עדה מרכזית כנגדו. הדבר בא לידי ביטוי לא רק בדברים שאמרה בחקירה אלא גם בעימות שנערך בין השניים, דבר שסייע להעמדתו לדין. באשר לנסיבות חייה,

מדובר במי שפרודה מבעלה באוקראינה מגדלת את ילדיה ותומכת באמה, הגיעה ארצה כדי להרוויח כסף.

לאור האמור ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בתקופה בה הייתה עצורה.

דין

קביעת מתחם העונש

26. כתב האישום מתאר אירוע אחד נמשך, מתגלגל ומתפתח, הכולל מספר מעשים ספונטניים שבוצעו כלפי המתלונן.

מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, הקבוע בסעיף 40ב לחוק ולשם קביעתו יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (כמפורט בסעיפים 40ג, 40ט לחוק).

27. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, הם פגיעה בביטחון האישי של קורבן העבירה והציבור בכללותו, פגיעה בפרטיותו של הקורבן, בכבודו ובקניינו, ופגיעה בגופו.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן, היא קשה ומשמעותית למתלונן והיא נמצאת ברף גבוה נוכח נסיבות המקרה ומיחות הקורבן. הנאשמת במעשיה בפועל, בתחילת האירוע, ובנוכחותה ובשתיקתה בהמשך האירוע ביצעה את העבירה כלפי מתלונן הסובל משיתוק מוחין. מחלתו משפיעה על תפקודו המוטורי, ובאה לידי ביטוי בקשיי הליכה דיבור ושמיעה. בין המתלונן לנאשמת היתה מערכת יחסים של "תן וקח" כשחלקו של המתלונן במערכת יחסים זו הוא מתן קורת גג ומזון לנאשמת שהיא אזרחית זרה. מעשיה של הנאשמת אותם ביצעה בצוותא חדא עם אחר קשים נלוזים ובזויים. חומרתם של המעשים והזעזוע מביצועם מתעצמים נוכח העובדה שהם בוצעו כלפי מתלונן בעל נכות קשה, וכללו אלימות פיזית ומילולית ואף שימוש בסכין, גם אם לא על ידי המתלוננת אלא בנוכחותה. הנאשמת היתה הטריגר לכל הארוע כשדרשה מהמתלונן שישלם לה עבור שירותיה בניגוד להסכם ביניהם וכששפכה את סיר המרק כשסרב להענות לדרישתה. הנאשמת לא עשתה כל ניסיון להפסיק את מעשיו של רודולוף. נהפוך הוא בשתיקתה היה כדי לעודד אותו להמשיך במעשיו. אינני מקבלת את טענת הסנגור לפיה הנאשמת היתה "קפואה כמו בובה". אין לטענה זו כל ביסוס.

עבירות השוד, כלפי החלש הפכו לתופעה נפוצה, מדאיגה, חמורה ומסוכנת. בפרט בשל דרך ביצוען הקל והסיכוי הגבוה להצלחת המעשה וקבלת השלל. לא בכדי המגמה הרווחת בפסיקה היא החמרה בענישה עם מבצעה, שכן נדרש להרתיעם ולהרחיקם מהציבור לשם הגנה על בטחונו ושלומם והשבת תחושת הביטחון.

28. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת השוד בצוותא חדא, מעלה כי ככלל מוטלים על נאשמים מאסרים ממושכים לריצוי מאחורי סורג ובריח. יחד עם זאת, קיים מדרג של חומרה ונדרש לזהות את מתחם העונש הראוי לקבוצת מעשים הדומים בנסיבותיהם לענייננו.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית כלל למקרה דנן, שכן פסיקה זו התאימה לעמדתה העונשית הראשונית של המאשימה עובר לשינוי בעמדתה ומטבע הדברים היא מתייחסת לאירועים חמורים יותר ממה שמיוחס לנאשמת.

הפסיקה שהציג בא כוח הנאשמת, מתייחסת למקרים בהם נקבע מתחם עונש שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 24. הגם שיש לאבחן מקרים אלה מענייננו שכן כולם עסקו במבצעים צעירים, שבעניינם ניתנה המלצה חיובית של שירות המבחן, עברו או עתידים לעבור הליך טיפולי שיקומי ולשיקול השיקום ניתן משקל משמעותי שהצדיק ענישה מקלה יותר בתוך המתחם, הרי שיש בהם להוות אינדיקציה לקביעת המתחם ההולם.

29. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. העדר תכנון מוקדם. כעולה מעובדות כתב האישום מדובר באירוע אחד בודד, נמשך, מתגלגל ומתפתח, הכולל מספר מעשים ספונטניים. תחילתו בבית המתלון ובדרישתו מהנאשמת לעזוב לאלתר את ביתו, המשכו בדרישתה הכספית כתמורה עבור השירותים אותם העניקה למתלון, המשכו בהתערבותו הנלווה של רודולף בסיטואציה והחרפת האירוע כמתואר בכתב האישום, בו הודתה הנאשמת.

ב. אין ספק שהנאשמת ורודולף חטאו במסגרת אותו אירוע. יחד עם זאת, ועל אף הרשעתה "כמבצעת" לא ניתן להתעלם מהעובדה שחלקה היה קל יותר בהשוואה לחלקו של רודולף כך שחלקו של כל אחד בביצוע העבירה והמעשים שונה באופן ממשי. מקריאת כתב האישום עולה כי חלקה הפעיל של הנאשמת התמצה בדרישתה תמורה כספית בסך 1,000 ₪, עבור שירותי המין שסיפקה למתלון, שפיכת תכולת סיר המרק והחזרה על דרישתה לתשלום, החל משלב זה חלקה היה פסיבי והסתכם בנוכחות, בלי שהפעילה בעצמה אלימות כלפי המתלון ומשלב זה מי שהוביל את המעשים, היה הדומיננטי, נקט באלימות וחבל במתלון הוא רודולף.

ג. בנוסף לנזק הממוני שנגרם למתלון שהסתכם בשדירת סך של כ- 8,000 ₪ (שיתכן ותוקן שכן רובו של שלל השוד נתפס), נגרם למתלון גם נזק פיזי ממשי (חלקו בעקבות שימוש שעשה רודולף באמצעות סכין כלפי המתלון) שהתבטא בסימנים אדומים בצוואר, שפה מדממת, שריטה בצד שמאל של החזה. בנוסף, נגרמו למתלון נזקים נפשיים המתבטאים בעוגמת נפש, חרדה, פגיעה בתחושת הביטחון והשפלה. נקל לתאר את האימה שאחזה במתלון במצבו, לאורכו של האירוע והטראומה שהותירו המעשים בנפשו.

ד. כפי שעולה מהנתונים בתיק, נראה כי הרקע לביצוע המעשים טמון בקשיים אישיים של הנאשמת, לרבות מניעים כלכליים בחוויות הקשות אותן עברה בחייה ובחברתה לרודולף. הנאשמת היא אזרחית זרה שהגיע לארץ בחודש ינואר, לתקופה קצרה כתיירת, ממניעים כלכליים, אם חד הורית, התומכת באמה החולה. המתלוננת בתיווכה וביוזמתה של חברתה אנג'לה (בת זוגו של רודולף) הסכימה מרצונה החופשי וללא כל כפיה שהיא "לעסקה" עם המתלון, ממניעים כלכליים גרידא, הכוללים מתן שירותי בישול, ניקיון ומין למתלון, בתמורה למגורים בביתו והשימוש במתקני הבית. משהעסקה בוטלה על ידי המתלון והיא נדרשה לעזוב את ביתו לאלתר דרשה סך של 1,000 ₪ תמורת שירותי המין שהעניקה

למתלון, משנענתה בשלילה, הוציאה מהמקרה סיר מרק ושפכה את תכולתו לכיור וחזרה על דרישתה הכספית כלפי המתלון.

30. בהתחשב בכל הנתונים הללו אני קובעת כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשמת בהתאם לחלקה בביצוע העבירה, לאור חומרת העבירה, הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה ופגיעתה של הנאשמת בערכים המוגנים, הוא מתחם ענישה הנע בין תשעה חודשי מאסר לבין שלוש שנות מאסר לצד עונשים נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשמת בתוך המתחם

31. בקביעת העונש המתאים לנאשמת בתוך המתחם, התחשבתי בנסיבות הבאות:

א. הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא, תפגע בנאשמת שהינה אזרחית זרה, שנכנסה לארץ באשרת שהייה של תיירת, ממניעים כלכליים. הנאשמת אינה דוברת השפה העברית, נעדרת קרובי משפחה בארץ או כל גורם תומך אחר. בנתויה אלו, ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריא יהא קשה עליה באופן משמעותי בהשוואה לאזרחי ישראל המרצה מאסר.

ב. הנאשמת אם חד הורית, התומכת בילדיה ובאמה החולה הזקוקה לעזרה סיעודית, נכנסה לארץ ממניעים כלכליים ומובן הדבר כי הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, תפגע קשות במשפחתה ובסיוע שניתן לה.

ג. הנאשמת שוהה במעצר במשך כארבעה חודשים (החל מיום 27.03.16) על כל המשתמע מכך בנתויה. כמו כן, היא אינה יכולה לשוב לארצה, לתמוך במשפחתה ולסעוד את ילדיה ואמה החולה.

ד. הנאשמת הביע חרטה כנה ואמתית על מעשיה, נטלה אחריות על ביצוע העבירה והודתה בהזדמנות הראשונה, עוד בשלב החקירה המשטרתית, וחזרה על כך לפני בית המשפט.

ה. הנאשמת שיתפה פעולה עם גורמי החקירה והתביעה בתיק, היוותה גורם משמעותי לקידום החקירה כנגד רודולף נגדו הוגש כתב אישום נפרד. כעולה מבקשת המאשימה לגביית עדות מוקדמת מהנאשמת, הנאשמת הפלילה את רודולף והייתה אמורה לשמש עדת תביעה מרכזית כנגדו.

ו. לא הוצג כל מידע רשמי מאושר ורלוונטי הקשור לנסיבות חייה של הנאשמת שהיתה להם השפעה על ביצוע העבירה. יחד עם זאת, כפי שעולה מטיעוני הצדדים בעניינה, הנאשמת אזרחית אוקראינה, אם חד הורית התומכת בילדיה ובאמה החולה נכנסה לארץ באשרת שהייה של תיירת ממניעים כלכליים. הוצגו לעיוני מסמכים המעידים על מצבה הבריאותי הקשה של אמה. כאמור לעיל, הנאשמת הסכימה "לעסקה" עם המתלון שכללה מבחינתה הענקת שירותי ניקיון, בישול ומין. נתונים אלו מצביעים על נסיבות חיים קשות ועגומות בארץ מוצאה, והיא הסבירה את נכונותה "לעסקה" עם המתלון, ברצון לחסוך בעלויות כספיות של שהותה בארץ. ניכר שמניעים אלו השפיעו ותרמו גם כן, את חלקם לביצוע העבירה.

ז. אין מידע באשר לעברה הפלילי בארץ מוצאה, אך לטענת בא כוחה שלא נתמכה במסמכים ואישורים רשמיים מארץ מוצאה, הנאשמת נעדרת עבר פלילי. במצב דברים זה ובהעדר נתונים מאושרים, ההנחה היא שהיא נעדרת עבר פלילי.

32. בנוסף לאמור אני רואה לתת חשיבות לשיקול של הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, במיוחד בשים לב לעובדה שהנאשמת ביצעה עבירה חמורה כלפי מתלון נכה בעל מוגבלויות רבות וקשות.

33. באשר לרכיבים הנלווים לא נטען כי הסך של 400 ₪ שנלקח מהמתלון על ידי רודולף ונמסר לנאשמת הוחזר למתלון ולכן יש להטיל על הנאשמת לפצות את המתלון. בהיותה תירת בארץ ללא מקורות תמיכה, לא אטיל עליה קנס כספי מעבר לכך.

סוף דבר

34. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 12 חודשים בניכוי ימי מעצרה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים שלא תעבור תוך 36 חודש מיום שחרורה עבירה בה הורשעה או עבירה של אלימות כנגד הגוף (למעט איומים).

ג. פיצוי למתלון בסך של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 60 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, בנוכחות הנאשמת וב"כ עו"ד גיל גבאי וב"כ המאשימה עו"ד לירון שטרית.

תוצאת גזר הדין תורגמה לנאשמת על ידי המתורגמנית הגב' ספירה חיימוב.